

מראי מקומות - יבמות

ג.

ג. אין גט אחר גט

פרש"י, אי קמא מהני, הא פקעה זיקה דתרוייהו, והוי כמגרש נכרית. וע' בערוך לנר דמשמע מזה דס"ל לרש"י דלר"ג אי גט מהני לדחות לגמרי, מהני מן התורה, ולהכי פקעה זיקה דתרוייהו, וכן מאמר מהני מן התורה, אלא דהתורה הוסיפה דחליצה ג"כ מהניא להוציא יבמה, וכן מרבה ביאה באונס או בזנות שלא לשם קידושין לקנותה ליבום. וע' לקמן (נ"א) בראשונים שחולקים על רש"י בזה, ובדברינו שם.

ד. עשה מאמר ביבמתו ונתן לה

גט, צריכה הימנו חליצה

פי' תוס', דהיינו שנתן לה גט סתם, אף לזיקתו, אבל אם נתן גט למאמרו, שריא אף ליבם, וכדאי' לעיל (לב), דמאי דעבד שקלי'. אולם ע' ברש"י לעיל (לב. ד"ה הותרה, וד"ה מאי), דמבואר דאף דנתן גט למאמרו, מ"מ אסורה לו, רק מותרת לאחיו שלא נתן לה גט. וכ' הריטב"א שם, דהאיסור להתייבם לו הוא משום גזירה אטו בעלת הגט גמורה, דהיינו שנתן לה גט לזיקתו. ואע"פ שבעלת הגט גופה אינה אלא משום גזירה, מ"מ אי"ז גזירה לגזירה, אלא כולה חדא גזירה היא, אבל מ"מ לא אסרו אלא בעלת הגט גופה לנותן הגט, אבל אחיו אינם אסורים לה.

א. זכה משלימין לו, לא זכה פוחתין לו

הק' המהרש"א, הא מבואר באיזה דוכתי דמה שאמר משה רבנו בן מאה ועשרים שנה אנכי היום, דרש"י דהיום מלאו ימיו ושנותיו, ללמדך שהקב"ה יושב וממלא ימים ושנים של צדיקים. וא"כ, מבואר דהק"ך שנים שחי משה היו שנים קבועים שלו. אבל מ"מ מבואר שאם לא הי' חוטא במי מריבה, הי' מכניס כלל ישראל לארץ ישראל, וא"כ ע"כ הי' חי טפי מק"ך שנים, ואיך שייך זה לשי' ר"ע [דלחכמים ניהא, דשייך שיוסיפו לו משום זכות]. וכ' דאה"נ, צ"ל דסוגיין אתי דלא כר"ע.

פרק רבן גמליאל

ב. אין גט אחר גט, וכו'

הגמ' הביאה אכל הציורים, גט, מאמר, בעילה, וחליצה. וביאר הריטב"א דלעולם מפרשת הגמ' מאמר תחלה, משום דהוא מדרבנן וחביבין לי, והדר מפרש חליצה וביאה דאורייתא, ופתח בחליצה, דפטור יבמה לשוק עדיפא לי' (לכאו' על דרך מה דאמר' לעיל ג). דביאר מה דנתן פוטרות מן החליצה ומן היבום, דאבא שאול הוא).